

Predmet: Rudice

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/2020

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Okrivljeni: Nezir Mehmetaj

Glavni pretres: 26.05.2021.

Ispitivanje svedoka/oštećenog Ljubiše Dašića

Svedok/oštećeni Ljubiša Dašić ostao je u svemu pri iskazu koji je dao pred TRZ. Optuženog ne poznaje, niti mu je poznato da je isti boravio u inostranstvu. Objasnio je da je sa porodicom živeo u selu Rudice sve do 15. ili 16. juna 1999. godine kada je, iz bezbednosnih razloga, zbog ulaska pripadnika OVK, sa delom svoje porodice napustio selo. Kada su napuštali selo, ispratili su ih komšije Albanci i Romi, koji su bili tužni zbog njihovog odlaska. U selo se vratio tek nakon nekoliko godina, kada je bio organizovani povratak raseljenih. Tom prilikom je video da su sve njihove kuće porušene i spaljene. U lokalnoj prodavnici, koju su držali članovi porodice Ahmađekaj, otac i sinovi su mu izjavili saučešće. Od meštana, čija imena zbog njihove bezbednosti neće da spominje, jer su ostali da žive u selu Rudice, saznao je šta se desilo njegovom ocu Mihailu, bratu Dragutinu, braći od strica i snaji Jovanki. Nakon ulaska pripadnika OVK u selo, komšija Ramadan Jelaj došao je do kuća njegove porodice i ponudio im pomoć pri izlasku iz sela i odlasku u Rožaje. Međutim, Dašiće su zarobili Albanci i pričalo se da su muškarci mučeni i nakon toga ubijeni, dok su snaju Jovanku i komšinicu Zorku Šiljegović duže mučili i ubili nekoliko dana kasnije. Kao organizatore mučenja i ubistva članova porodice Dašić meštani su označili Mustafu, Sefu, Džafera i Nezira Mehmetaja, kao i nekoliko članova porodice Barjaktari. Navodno je jedna komšinica pitala optuženog što Jovanku više ne ubiju umesto što je toliko muče. Nakon što su ubijeni članovi porodice Dašić, grupa odgovorna za njihovo ubistvo tražila je i Ramadana Jelaja, jer su se bojali da ih on može odati, pa su i njega ubili. Posmrtno ostatke oca Mihaila i brata Dragutina još nisu pronašli.

Ispitivanje svedoka/oštećenog Milutina Dašića

Svedok/oštećeni Milutin Dašić ostao je u svemu pri iskazu koji je dao pred TRZ. Optuženog ne poznaje. Čuo je da se, nakon što je ovaj postupak pokrenut, u selu Rudice potpisuje peticija, u kojoj se navodi da optuženi nije odgovoran za stradanje Dašića, i da Albanci vrše pritisak na svedokove rođake u selu da i oni potpišu tu peticiju. Po prestanku bombardovanja, u junu 1999. godine, otišao je iz Rudice u strahu od pripadnika OVK. Prve informacije o stradanju oca i brata čuo je od kuma Vukote Petkovića koji je ostao u selu 10 do 15 dana nakon njegovog odlaska. Kada se nakon nekoliko godina vratio u selo, od članova porodice Ahmađekaj primio je saučešće za oca Mihaila. Saznao je od meštana da su Dašići, njegov otac Mihailo, brat Dragutin, braća od strica i snaja Jovanka nekim kombijem odvedeni iz sela 17. ili 18. juna 1999. godine, i da je u kući Vlade Šiljkovića bio improvizovani zatvor koji su formirali meštani Rudice koji su bili

propadnici OVK. Sve kuće Dašića su srušene i popaljene. Meštani sela Kruševa pričali su mu da su tela Dašića bačena u reku Beli Drim, nakon što su ubijeni na mostu. Čuo je od komšinice Ajše Jelaj da je u grupi koja je mučila i ubila članove njegove porodice glavni bio optuženi Nezir Mehmetaj. Pričalo se da su Dašići, muškarci, pobijeni 18. juna 1999. godine, a Jovanka i komšinica Zorka Šiljegović oko dve nedelje kasnije. Nije želeo da otkrije identitet ostalih osoba koje su mu pričale o stradanju članova njegove porodice, jer se boji za njihovu bezbednost, obzirom da oni i dalje žive u Rudici.

Ispitivanje svedoka/oštećene Slavice Vratnica

Svedok/oštećena Slavica Vratnica, ćerka ubijene Zorke Šiljegović, ostala je u svemu pri iskazu koji je dala pred TRZ. Objasnila je da je u Rudici živela njena majka Zorka kao penzionerka i da je o njenog sudbini saznala u oktobru 1999. godine. Zvala je telefonom komšinicu Ajšu Jelaj, koja joj je rekla da se njena majka kod nje krila tri dana pre nego što su je pripadnici OVK odveli. Čula je da su joj majku ubili 25. ili 26. juna 1999. godine, a kuću i imanje opljačkali i zapalili, kao i sve srpske kuće u selu. Među pripadnicima OVK koji su u tome učestvovali, čula je da je optuženi bio glavni. Ne želi da navede imena osoba od kojih je čula o stradanju svoje majke, jer bi i njih ubili, obzirom da i danas žive u selu. Napominje da njene rođake koji su osali da žive u Rudici komšije Albanci prisiljavaju da potpišu peticiju kojom traže da se optuženi oslobodi od krivice.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 9. jul 2021. godine, sa početkom u 14:30 časova.